

lignende Feil, men som jeg tænker, at man ved Expeditionen kan rette.

Ordføreren: Den Forandring, som Udvalget har foreslaaet i den Resolution, som først var indstillet, tilsigter kun, med noget mere Varsomhed end første Gang skete at udtale den Retning, hvori man ønskede, at der skulde træffes Forberedelse med Hensyn til Theatrets fremtidige Stilling. Den nu foreslaaede Indstilling antyder ikke, at Udvalget er blevet vaklende i sin Overbeviisning om, at man burde virke i den omhandlede Retning, men, da Cultusministeren ved Sagens første Behandling yttrede nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være muligt at opnaae, hvad der dengang var indstillet, har Udvalget troet, at det var mere passende og hensigtsmæssigt at afsatte Beslutningen saaledes, at man ikke saa at sige, trodsede Ministerens Tvivl i saa Henseende, men udtalte sig mere forsigtigt, hvorved man heller ikke gik dybere ind i Fremtiden, end man maatte ansee for at være ønskeligt, eller paatog sig noget Ansvar i saa Henseende. Derfor er det, at Redactionen af Beslutningen er forandret saaledes, som nu er Tilfældet.

Ne: Ja, jeg har fundet nogen Betænkelse ved aldeles at slutte mig til den Indstilling, der er gjort af det øvrige Udvalg, endskøndt den allerede er en Modification af den tidligere. Jeg finder det nemlig betænkeligt, i et Forhold, der staaer saa uklart, hvori vi selv ikke formaae at afgive nogen bestemt Plan til en Omordning, at fordre en saadan fremlagt, hvorefter der skulde arbeides hen i decideret Retning, og det er dog det, der navnlig forlanges i denne Indstilling saameget mere ved hvad der er tilføjet: at Forholdet imellem Statskassen og Theatret skal omordnes saaledes, at det aarlige Tilskud indskrænktes til en for en vis Arrække bestemt fast Sum, og alle andre Krav bortfalde. I disse Krav maatte da fornemmelig Pensioneringen være indbefattet. Nu er det efter min Tanke noget Misligt at udtale det som en Maade, hvorpaa man med Sikkerhed kunde ordne dette Forhold, at man gjør den Stilling, hvori Personlighederne ved Theatret træde til selve Institutionen, aldeles usikker af hvad Fremtiden maatte byde; og, naar Theatret gaar

over til at blive en saadan Slags privat Entreprise, eller kommer under private Entreprenuers Raadighed, saa er det jo dog muligt, at der kan opstaae saadanne Forhold, at de betydligere Personligheder ikke føle sig tilfredsstillende; der bliver da slet ikke nogen anden Maade tilbage for dem, hvorpaa de kunne sikke deres kunstneriske Stilling; der er altsaa let Udsigt til, at de ville fratrede, og at vi gaae glip af, hvad jeg mener der fortrinnsvis maa være Hovedsagen, at sikke os: de store Talenter. Der er nemlig hertil slet ikke noget andet Middel for os i denne Henseende i Danmark, end ved at knytte dem til et saadant Theater; thi vi kunne ikke vente, at de større Talenter skulde paa anden Maade søge deres B beskæftigelse. Jeg veed vel, at den Maade, som er foreslaaet her, er en lignende som man har ved Theatre français og ved andre større Theatre, hvor Statskassen eller vedkommende Stadscommuner give et bestemt aarligt Tilskud; men der er ogsaa den store Forskjel tilføede, at, naar Personligheder, som der ere engagerede, som have fast Ansættelse, ikke blive tilfredse, saa have de Leilighed ved det store udstrakte Gebeet, den større Literatur giver dem, at kunne søge andre Steder hen; her er derimod en snevrere Grændse, og ville vi derfor ikke udsætte os for at opgive den store Betydning, som Theatret, idetmindste i mine Tanke, har baade som et Musæum for Sproget og som Conservatorium for Sprogets Reenhed, ikke at tale om det vurdere lige Middel, det udgjør for Folket i flere aandedige Retninger: saa troer jeg ogsaa, at det er noget Betænkeligt at fordre en Plan saa definitivt fremlagt i en saa bestemt Retning, som her er antydet. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Forslag, som knytter sig til den Uvikling, som den høitærede Undervisningsminister gav under denne Sags foreløbige Behandling: at man skulde indskrænke sig til, — og jeg troer, at man i Virkeligheden opnaaer det samme Resultat, — til at forlange foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt et saadant Forhold, et Forhold, som det man for Diebliffet anseer for at være det ønskeligste, kunde staaes. Jeg mener, der er saameget mere Anledning til at gjøre dette, da der jo virkelig kan tænkes flere